

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/49/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311204698
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8311204698.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Z. R., bytom E. XX, zast. JUDr. Jozef Mišlin, advokát, Južná trieda 9, Košice proti žalovanému Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, zast. Mgr. K. Q., C. č. d. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o náhradu škody v súvislosti s ublížením na zdraví vo výške 12.996,10 Eur, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovaného KOOOPERATIVA, a. s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č. k. 5C/168/2011 - 112 zo dňa 14.01.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1.647,02 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jozefa Mišlina, advokáta do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.844,62 Eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na adresu právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jozefa Mišlina v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil ust. § 137 a § 146 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O. s. p.).

V danej veci o trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. §146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V súlade s ust. § 146 ods. 2 O.s.p. priznal žalobcovi náhradu trov konania. Zastavenie konania zavinil žalovaný, pretože k úhrade dlžnej sumy došlo až po začatí konania na súde, t. j. žaloba bola podaná dôvodne.

Trovy žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia a súd ich priznal žalobcovi podľa vyúčtovania jeho právneho zástupcu a podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. a to vo výške 1.844,62 Eur takto:

- 5krát hlavný úkon po 220,74 Eur = 1.103,70 Eur (tak ako si túto právny zástupca žalobcu uplatnil) = 882,96 Eur - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v bydlisku žalobcu dňa 30.04.2011, 2. podanie žaloby

na súd, 3. vyjadrenie k oporu odporcu dňa 03.11.2011, 4. zastupovanie a pojednávajú dňa 14.11.2011, 5. späťvzatie žaloby 25.06.2012;

- 1/2 hlavného úkonu 143,57 Eur - odvolanie voči výroku uznesenia o trovách konania (počítané zo sumy 12.996,10 Eur) podľa § 14 ods. 3 písm. b/ citovanej vyhlášky;

- 1/4 hlavného úkonu 71,78 Eur - zastupovanie na odročenom pojednávajú dňa 10.01.2012 (počítané zo sumy 12.996,10 Eur) podľa § 14 ods. 5 písm. b/ citovanej vyhlášky;

- 4krát paušál po 7,41 Eur = 29,64 Eur + 3krát paušál po 7,63 Eur = 22,89 Eur;

- náhrada cestovných výdavkov za cestu za účelom prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady osobným motorovým vozidlom E. - E. a späť 200km dňa 30.04.2011 spolu 59,60 Eur a to spotrebované pohonné hmoty 200km x 8,1 litra/100km x 1,42 Eur/liter = 23 Eur a amortizácia 200km x 0,183 Eur = 36,60 Eur;

- náhrada cestovných výdavkov za cesty na pojednávajú dňa 14.11.2011 a dňa 10.01.2012 osobným motorovým vozidlom E. - D. a späť 190 km spolu vo výške 114,16 Eur a to spotrebované pohonné hmoty 190 km x 8,1 litra/100 km x 1,45 Eur/liter x 2 pojednávajú = 44,62 Eur a amortizácia 190 km x 0,183 Eur x 2 pojednávajú = 69,54 Eur

- náhrada za stratu času za cestu za účelom prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady E. - E. a späť dňa 30.04.2011 a náhrada za stratu času za cestu na pojednávajú dňa 14.11.2011 E. - D. a späť a to 8 polhodín x 12,35 Eur x 2 cesty dňa 30.04.2011 a 14.11.2011 = 197,60 Eur;

- náhrada za stratu času za cestu na pojednávajú dňa 10.01.2012 E. = D. a späť a to 8 polhodín x 12,71 Eur = 101,68 Eur.

Proti tomuto uzneseniu včas podal odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že prizná náhradu trov konania v rozsahu, aký vyplýva zo zákonných ustanovení, resp. uznesenie zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Vedľajší účastník nesúhlasil s výškou tarifnej hodnoty za odvolanie voči výroku o trovách konania, kde sadzba bola počítaná zo sumy 12.996,10 Eur, pričom podľa názoru vedľajšieho účastníka mal súd vychádzať z hodnoty výšky trov konania a nie zo sumy žalovanej istiny. Vedľajší účastník mal za to, že súd sa nezaoberal v rozhodnutí o náhrade trov konania účelnosťou vynaložených trov. Priznanie náhrady cestovných výdavkov za účelom prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady s klientom osobným motorovým vozidlom E. - E. a späť 200 km dňa 30.04.2011 spolu v sume 59,60 Eur je v rozpore s ust. § 15 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. podľa ktorého má advokát nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb. To isté platí aj vo vzťahu k náhrade za stratu času, za cestu, za účelom prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady E. - E. a späť. Ďalej vedľajší účastník nesúhlasil s priznaním cestovných výdavkov zástupcu žalobcu za cestu osobným motorovým vozidlom. Z rozhodnutia súdu nie je zrejmé, či žalobca resp. právny zástupca predložil dôkaz o tom, že tento výdavok bol účelne vynaložený, t. j. zástupca mal nevyhnutne k doprave použiť osobné motorové vozidlo napr. z dôvodu časovej tiesne. Taktiež z rozhodnutia nie je zrejmé, aký právny predpis súd aplikoval pri rozhodovaní o náhrade cestovných výdavkov a z čoho vychádzal. Vedľajší účastník namietal aj vyčíslenú náhradu, za stratu času, za pojednávajú dňa 10.01.2012, 14.11.2011 a za účelom prevzatia a prípravy zastúpenia v rozsahu 8 polhodín. Podľa predloženého výpisu cestovného poriadku cesta vlakom z E. do D. trvá v priemere 1 hodinu a 30 minút až 1 hodinu 40 minút, teda 3 až 4 polhodiny. Žalobca si uplatnil za cestu autom stratu času za 8 polhodín vrátane cesty späť, teda vo vyššom rozsahu ako by predstavovala náhrada za stratu času pri ceste vlakom. Vedľajší účastník žiadal odvolací súd, aby náhradu trov konania posúdil z hľadiska ich zavinenia tak, aby bolo zrejmé, aké trovy konania zaťažujú žalovaného a aké trovy konania a v akom rozsahu zaťažujú vedľajšieho účastníka. O uplatnenom nároku sa vedľajší účastník dozvedel zo zápisnice z pojednávajú zo dňa 14.11.2011, pričom lekársky posudok od MUDr. S. L. zo dňa 29.04.2011 a zo dňa 27.04.2011 obdržal spolu so zápisnicou o pojednávajú zo dňa 14.11.2011. V podaní zo dňa 20.01.2012 požiadal vedľajší účastník súd o predloženie ostatných listín - návrhu na

vydanie platobného rozkazu, platobného rozkazu za účelom vyjadrenia sa k uplatnenému nároku a o poskytnutie primeranej lehoty na prešetrenie poistnej udalosti. Vedľajší účastník poukázal na vyjadrenie v podaní zo dňa 20.01.2012 a následne zo dňa 14.03.2012.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že za vykonané úkony právnej služby priznal súd základnú sadzbu tarifnej odmeny stanovenú podľa tarifnej hodnoty veci a podľa počtu úkonov právnej služby, ktorú advokát vo veci vykonal, tak ako to vyplýva z ust. § 9 a 10 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Podľa § 10 ods. 2 vyhl. sa za tarifnú hodnotu považuje výška peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týka určená pri začatí poskytovania právnej služby. Podľa § 15, 16 ods. 4 a § 17 ods. 1 vyhl. má advokát popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a opisy a náhradu za stratu času. Na výšku náhrady cestovných výdavkov sa vzťahuje zák. č. 283/2002 Z. z. O cestovných náhradách. Pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta za čas strávený do toho miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Podľa § 1 ods. 3 cit. vyhl. výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka. Súd prvého stupňa pri určení náhrady trov právneho zastúpenia sa plne riadil ust. Vyhl. č. 655/2004 Z. z. a nepriznal ani o cent viac ako podľa tejto vyhlášky na základe vyčíslenia trov mohol priznať. Námitka, že súd nemal vychádzať z hodnoty sporu je neopodstatnená a nemá oporu v právnom poriadku. Oporu v právnej norme nemá ani námitka vedľajšieho účastníka ktorú ale nijako neodôvodnil a to, že náklady na úkon prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom nie sú vynaložené účelne. Bez prevzatia zastúpenia a porady s klientom, ale právne služby nie je možné poskytovať. Ak by necestoval advokát za klientom, musel by cestovať klient za advokátom a vznikli by cestovné trovy klientovi a tie by mu musel žalovaný rovnako ako advokátovi nahradiť. Námitka, že cesty nemali byť vykonané motorovým vozidlom tiež neobstoí. Prax súdov už dávnejšie považuje použitie motorového vozidla na cestovanie za účelné. Okrem toho nepoužitím motorového vozidla na cesty by advokátovi vznikli časové prestoje pred začiatkom vykonávaného úkonu právnej služby a príchodom hromadného dopravného prostriedku do miesta jeho výkonu a tiež po skončení úkonu právnej služby do odchodu hromadného dopravného prostriedku z miesta jeho výkonu do sídla advokáta. Cesta motorovým vozidlom z E. zo sídla advokáta do D. na súd (95 km) i do E. bydliska žalobcu (100 km) trvá pri dodržaní všetkých dopravných predpisov medzi 1 hodinou a 35 minút a 1 hodinou a 45 minút čo je 8 začatých polhodín bez ohľadu na to, koľko a ako trvá cesta hromadným dopravným prostriedkom. Námitka na trvanie cesty autom je neopodstatnená.

Navrhol odvolanie zamietnuť a žiadal, aby odvolací súd zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania vo výške 151,38 Eur.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysel zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

Podľa ust. § 220 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 137 O. s. p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby,

ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Žalobca podal dňa 03.05.2011 na Okresný súd Humenné žalobu, ktorú upresnil na súde dňa 01.07.2011 a ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 12.996,10 Eur titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia.

Na základe takto podanej žaloby súd dňa 07.07.2011 pod sp. zn. 15Ro/110/2011 vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal odpor.

Počas konania dňa 02.07.2012 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu súdu oznámil, že berie žalobu v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť z dôvodu, že za žalovaného žalovanú sumu uhradil vedľajší účastník. Súčasne žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie náhrady trov konania, pretože má za to, že žalovaný odmietal a stále odmieta nahradiť škodu, ktorú žalobcovi spôsobil a nepožiadala ani poisťovňa, aby za neho plnila. Aj vedľajší účastník odmietol plniť na základe rozsudku v trestnom konaní, ktorý jej predložil poškodený a plnil až po podaní žaloby na súd.

Vo veci súd prvého stupňa konanie zastavil. Žalobca zobral žalobu späť z dôvodu, že až po podaní žaloby plnil dlžnú sumu vedľajší účastník na strane žalovaného.

Ako to vyplýva z podania vedľajšieho účastníka, po tom, čo sa vedľajší účastník dozvedel o uplatnení nároku na súde, požiadal súd z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania o poskytnutie dlhšej lehoty na zaslanie výzvy na doloženie dokladov zo strany žalobcu. Po predložení dokladov a ukončení šetrenia, vedľajší účastník plnil v prospech žalobcu.

Uznesením č. k. 5Co/150/2012 - 104 zo dňa 06.11.2012 zrušil odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 5C/168/2011 - 94 zo dňa 07.08.2012 v napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania.

Odvolací súd súhlasil s právnym názorom žalobcu, že z dikcie zákona č. 437/2004 Z. z. vyplýva, že len v prípade, že poškodený požiada o uzavretie dohody s poskytovateľom náhrady a poisťovňa do 3 mesiacov neuspokojila nároky poškodeného, tak môže poškodený uplatniť nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ale žalovaným už bude poskytovateľ náhrady, čiže poisťovňa. § 6 skutočne rieši len jednu z možností ako môže poškodený uplatniť nárok na náhradu a len sťaženia spoločenského uplatnenia, ani zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nevyplýva poškodenému povinnosť uplatniť náhradu škody priamo u poisťovateľa. Z ust. § 15 ods. 1 druhej vety zák. č. 381/2001 Z. z. skutočne vyplýva, že poškodený je len oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Vedľajší účastník nesúhlasil s výškou tarifnej hodnoty za odvolanie voči výroku o trovách konania, pričom mal za to, že sadzba nemala byť počítaná zo sumy 12.996,10 eur, ale súd mal vychádzať z výšky trov konania a nie zo sumy žalovanej istiny.

Podľa ust. § 9 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa ust. § 9 ods. 2 vyššie uvedenej vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa môže znížiť alebo zvýšiť v prípadoch uvedených v tejto vyhláške.

Podľa ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 6.638,78 Eur do 33.193,92 Eur, 220,74 Eur + 16,60 Eur za každých aj začatých 1.659,70 Eur prevyšujúcich sumu 6.638,78 Eur. Podľa ust. § 10 ods. 2 vyhl., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa ust. § 14 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. písm. b/ odmena vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takému odvolaniu.

V danej veci si uplatnil právny zástupca žalobcu základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty veci, ktorú vypočítal na sumu 220,74 Eur. Tak ako bolo uvedené vyššie základná sadzba tarifnej hodnoty za jeden úkon právnej služby je nad 6.638,78 Eur do 33.193,92 Eur, 220,74 Eur, ale aj 16,60 Eur za každých aj začatých 1.659,70 Eur prevyšujúcich sumu 6.638,78 Eur. Žalobca si však uplatnil podaním zo dňa 03.09.2012 (čl. 109 spisu) iba základnú sadzbu tarifnej odmeny, teda 220,74 Eur. Keďže ide o návrhové konanie nemožno priznať viac ako žalobca žiadal. Preto i odvolací súd vychádzal z tejto sumy. Je to suma nižšia ako by mal žalobca nárok si uplatniť, pretože nie je počítaná zo sumy 12.996,10 Eur ako to uvádza vedľajší účastník vo svojom odvolaní. Ust. vyhl. č. 655/2004 Z. z. jednoznačne vyplýva tak ako bola citovaná vyššie, že sadzbu nemožno počítať z hodnoty výšky trov konania ako sa mylne domnieval vedľajší účastník. Súd prvého stupňa pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny teda postupoval správne a zákonne.

Neobstojí ani námietka vedľajšieho účastníka čo do použitia motorového vozidla právnym zástupcom žalobcu. Z ustálenej judikatúry jednoznačne vyplýva, že použitie motorového vozidla advokátom je účelné aj vzhľadom na prestoje, čo do použitia hromadného dopravného prostriedku a prekonávania vzdialenosti rôznym smerom. Neobstojí ani námietka vedľajšieho účastníka čo do spochybnenia rozsahu náhrady za stratu času za prekonanie vzdialenosti z E. zo sídla advokáta do D. na súd. Je to skutočne 95 km a pri rešpektovaní dopravných predpisov ide o začaté 4 hodiny teda 8 polhodín. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že toľko trvá aj cesta vlakom, teda 1 hodinu 41 minút pri vzdialenosti 97 km, prípadne 1 hodinu 32 minút. Vzhľadom na to, že z E. do D. nevedie diaľnica cesta môže trvať rovnako dlho ako hromadným dopravným prostriedkom. Špekulácie vedľajšieho účastníka v tomto smere nie sú na mieste.

Do úvahy prichádza iba námietka vedľajšieho účastníka čo do účelnosti priznania cestovného a náhrady za stratu času za cestu motorovým vozidlom z E. do E. a späť na 30.04.2011.

V tejto časti mal odvolací súd za to, že nebolo účelné priznať žalobcovi cestovné za cestu z E. do E. a späť. Žalobcovi samozrejme patrí náhrada za úkon právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia. Je však veľmi nezvyčajné, aby advokát cestoval za klientom za účelom prevzatia a prípravy zastúpenia. Bežný klient vyhľadáva advokáta za účelom, aby prevzal právnu vec na zastupovanie. Takto vyúčtované trovy v časti cestovného i náhrady za stratu času dňa 30.04.2011 spolu v sume 59,60 Eur a 98,80 Eur teda 158,40 Eur považuje odvolací súd za neúčelné.

Preto odvolací súd podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1.647,02 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jozefa Mišlina, advokáta do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

K návrhu vedľajšieho účastníka na rozdelenie trov vo vzťahu k nemu a žalovanému odvolací súd uvádza, že takýto návrh zo strany žalobcu nebol uplatnený. Predmetom odvolacieho konania boli iba trovy žalovaného na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O. s. p. čo do namietanej výšky priznaných trov konania neboli ani vedľajší účastník ani

žalobca celkom úspešný. Žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.